

LA MIRADA DEL BISBE

Els diaques connecten l'altar amb el carrer

Aquest diumenge, a la S.E.C. de Sant Llorenç, la nostra diòcesi celebrarà amb alegria l'ordenació de dos diaques permanents.

El Concili Vaticà II va recuperar el diaconat permanent com un grau propi del ministeri ordenat, no «amb vista al sacerdoti», sinó «amb vista al servei». Aquesta distinció és decisiva.

El diaca no és un mig capellà, ni un suplent, ni una figura de segona fila. És memòria viva que l'Església sols és de Crist quan s'agenolla per rentar els peus, quan escolta el clam dels pobres, quan posa la taula de la Paraula i de l'Eucaristia i de la caritat al mig del poble.

El papa Francesc en el Jubileu dels diaques va resumir la vocació dels diaques amb tres paraules: perdó, servei desinteressat i comunió. Quina bellesa! En un món atrapat per la pressa, la sospita i la indiferència, un diaca és algú que aprèn a fer de pont entre l'altar i el carrer, entre la litúrgia i les persones ferides per la vida, entre la comunitat cristiana i aquells que potser mai no entraran per la porta del temple si abans no troben una mà oberta.

Els diaques serveixen quan prediquen l'Evangeli, porten la veu dels pobres a l'Església i duen el rostre de l'Església als pobres. Per això, allà on hi hagi un diaca, el vincle amb els

empobrits i els allunyats ha de ser més evident com a conseqüència de l'anunci de la Paraula.

També el papa Lleó XIV ens recorda que tots els ministeris neixen d'una vida lliurada al Regne de Déu i viscuda en comunió. Per això, aquests dos nous diaques ens ajudaran a construir la nostra diòcesi com una Església menys preocupada per conservar-se i més disposada a donar-se; menys clerical i més samaritana; menys tancada i més missionera.

Ajudem els diaques a viure amb alegria, humanitat i senzillesa la seva vocació. Gràcies, Esteve i Juan Antonio per la vostra disponibilitat. Gràcies estimats diaques i aspirants a diaques del nostre bisbat, gràcies a les vostres famílies i comunitats. Que tots plegats donem testimoni que l'Església comença sempre allà on algú s'ajup per servir.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Gràcies, per les noves vocacions

Al nostre bisbat d'Urgell estem de festa. Déu ens regala dos joves, en Gilbert Bea Bisa i l'Edinson Josep Salas Guerra, que el proper dimarts, dia 7, festivitat de sant Ot, el nostre bisbe Mons. Josep-Lluís Serrano ordenarà sacerdots. I, més endavant, durant dos diumenges vinents, dos joves més rebran el diaconat, en el seu camí vers el sacerdoti.

La vocació sacerdotal és una crida íntima i gratuïta de Déu que convida a una persona a consagrar-li la seva vida al seu servei i al dels altres, exercint el ministeri pastoral, sacramental i d'acom-

panyament espiritual dins de l'Església. Per això, sempre s'ha d'entendre com un diàleg d'amor i de servei, no com una funció o un ofici.

Aquesta crida, en el cor d'un jove, és com aquella petita llavor de la paràbola de l'Evangeli. El sembrador —Déu— la deixa caure amb dolcesa i confiança. Però aquesta llavor pot trobar un cor endurit com un camí on venen els ocells i se la mengen. O pot caure enmig de pedres i de males herbes que impediran que doni els seus fruits. O pot trobar un cor ben disposat i dòcil que l'aculli i la faci fruir.

La crida que Déu gairebé sempre arriba a través d'altres persones o dels esdeveniments. Respondre a la crida de Déu és una decisió personal d'aquell que se sent cridat. El seu discerniment requereix temps, disciplina i una formació rigorosa, ja que no es tracta d'una simple elecció.

És veritat que avui, en un món en fort procés de secularització, es fa difícil escoltar la crida de Déu i més encara respondre-li. Cal vèncer el materialisme, l'ambient de vida fàcil, la tendència a complaure les atraccions de les coses sensibles... Cal un esperit d'ora-

ció, de servei als altres, de renúncia a situacions humanament legítimes en favor de la dedicació a la comunitat. Però Déu dona la seva ajuda a qui és generós.

La missió del sacerdot es basa en l'entrega, l'acompanyament en la fe i l'exercici de la caritat cap al proïsme. I sempre en comunió amb el seu bisbe i units a un presbiteri, fomentant la fraternitat.

Donem gràcies a Déu per aquestes vocacions.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

Los diáconos conectan el altar con la calle

Este domingo en la S.I.C. de Sant Llorenç, nuestra diócesis celebrará con alegría la ordenación de dos diáconos permanentes.

El Concilio Vaticano II recuperó el diaconado permanente como un grado propio del ministerio ordenado, no «en orden al sacerdocio», sino «en orden al servicio». Esta distinción es decisiva.

El diácono no es un medio cura, ni un suplente, ni una figura de segunda fila. Es memoria viva que la Iglesia solo es de Cristo cuando se arrodilla para lavar los pies, cuando escucha el clamor de los pobres, cuando pone la tabla de la Palabra y de la Eucaristía y de la caridad en medio del pueblo.

El papa Francisco en el Jubileo de los Diáconos resumió la vocación de los diáconos con tres palabras: perdón, servicio desinteresado y comunión. ¡Qué belleza! En un mundo atrapado por la prisa, la sospecha y la indiferencia, un diácono es alguien que aprende a hacer de puente entre el altar y la calle, entre la liturgia y los heridos de la vida, entre la comunidad cristiana y aquellos que quizás nunca entrarán por la puerta del templo si antes no encuentran una mano abierta.

Los diáconos sirven cuando predicán el Evangelio, llevan la voz de los pobres a la Iglesia y llevan el rostro de la Iglesia a los pobres. Por eso allá donde haya un diácono el vínculo con los empobrecidos y los alejados tiene que ser más evidente como consecuencia del anuncio de la Palabra.

También el papa León XIV nos recuerda que todos los ministerios nacen de una vida entregada al Reino de Dios y vivida en comunión. Por eso, estos dos nuevos diáconos nos ayudarán a construir nuestra diócesis como una Iglesia menos preocupada por conservarse y más dispuesta a darse; menos clericalizadora y más samaritana; menos cerrada y más misionera.

Ayudemos a los diáconos a vivir con alegría, humanidad y sencillez su vocación. Gracias, Esteve y Juan Antonio por vuestra disponibilidad. Gracias estimados diáconos y aspirantes a diáconos de nuestra diócesis, gracias a vuestras familias y comunidades. Que todos juntos demos testimonio de que la Iglesia empieza siempre allí donde alguien se inclina para servir.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Servir millor l'Església

Diumenge 14 de juny vam viure a València una jornada d'especial alegria amb motiu de les graduacions del curs acadèmic 2025-2026. Entre les diferents especialitats impartides per la Universitat Catòlica de València, vuit companys procedents de diverses diòcesis i països vam concloure la Llicenciatura en Dret Canònic. Vaig tenir, a més, l'alegria i l'honor de poder compartir aquest moment acompanyat pel nostre bisbe emèrit, Mons. Agustí Cortés Soriano.

Aquests estudis no busquen un reconeixement ni un càrrec, sinó preparar-nos per servir millor l'Església i col·laborar amb els bisbes en la promoció de la comunió i del bé de les comunitats cristianes. La tasca del canonista abasta nombrosos àmbits de la vida eclesial i no es limita únicament a les causes de nul·litat matrimonial, sinó que comprèn també qüestions administratives, patrimonials i penals, sempre al servei de la justícia, la comunió eclesial i de la salus animarum.

Un cop conclosa aquesta etapa acadèmica, la meua formació entra ja en la seva recta final a l'espera de l'ordenació sacerdotal. Afronto aquest moment

amb alegria i amb plena disponibilitat per servir allí on la nostra diócesi de Sant Feliu de Llobregat em necessiti, tant en la vida parroquial com, si així es considera oportú, en l'àmbit del Tribunal Eclesiàstic.

Dono gràcies a Déu per aquests anys de formació i per tantes persones que m'han acompanyat en el camí. Demano al Senyor poder continuar servint la nostra Església de Sant Feliu de Llobregat amb alegria, senzillesa i esperit de comunió.

Mn. Juan Eusebio Brea Sánchez
Diacon seminarista de la diócesi de Sant Feliu de Llobregat

Una mirada comuna al servei de les persones migrades i refugiades

El passat 20 de juny es va celebrar a Jorba una jornada de treball dels delegats i delegades de Migracions de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb la participació també de la Delegació de Migracions de Mallorca. La jornada va estar presidida pel bisbe Xabier Gómez.

La trobada va ser acollida per la diócesi de Vic, a través de la seva delegació de Càritas i Migracions, que va exercir com a entitat amfitriona, afavorint un espai de

comunió eclesial, fraternitat i servei compartit.

Hi van participar representants de deu diòcesis catalanes, en una jornada de reflexió i treball conjunt que va permetre enfortir els vincles entre delegacions i aprofundir en els reptes comuns de la pastoral de Migracions.

La trobada va comptar també amb la presència del bisbe Xabier, que té encomanats diversos serveis pastorals dins la CET, entre els quals el de responsable del Ser-

vei de Migracions i Pastoral Intercultural.

Al llarg del matí es van abordar diferents aspectes relacionats amb la missió de les delegacions de Migracions, amb especial èmfasi en la necessitat de caminar cap a un horitzó pastoral compartit, en què l'acollida i l'acompanyament de les persones migrades siguin una responsabilitat de tota la comunitat eclesial.

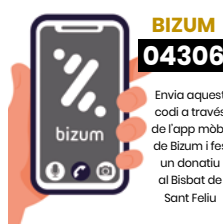
La jornada va ser valorada molt positivament pels participants, que van destacar especialment el clima de fraternitat, hospitalitat i diàleg constructiu, així com la riquesa de l'intercanvi d'experiències i la identificació de reptes i oportunitats de futur.

Aquest espai de treball conjunt reafirma la voluntat de continuar avançant cap a una pastoral de Migracions més coordinada i compartida, arrelada en la realitat de cada diócesi, però amb una mirada comuna al servei de les persones migrades i refugiades.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia:
<https://www.donoamiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

BIZUM
04306
Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

La Veu de Sant Feliu

Dimenges 9:30 h a Ràdio Estel i a les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

L'actualitat de la diócesi de Sant Feliu de Llobregat

Ordenacions diaconals a la Catedral de Sant Llorenç

A vui diumenge 5 de juliol a les 19 h, la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç acollirà la celebració de l'ordenació diaconal d'Esteve Ferré i Juan Antonio Rodríguez. Tots dos comparteixen el seu testimoni quan falten poques hores per aquest moment tan important per a ells.

«Abans que res vull donar gràcies a Déu per haver suscitat en mi aquesta vocació al diaconat. Agrair a la meua família (esposa i fills) el suport, la proximitat i l'amor mostrat en tot aquest temps. Vull donar gràcies a l'Església, al nostre bisbe emèrit Agustí, també al nostre bisbe Xabier, a la comissió i als meus germans. Que el Senyor s'hagi fixat en mi per servir la seva Església». Com diu santa Teresa de Lisieux: «La meua vocació és l'amor... Dins el cor de l'Església jo soc l'amor».

Juan Antonio Rodríguez

«Als peus de la Mare de Déu de Montserrat i demanant la seva intercessió i ajut, en aquesta setmana prèvia, en què estem d'exercicis espirituals,

a l'ordenació com a diaca de la nostra Església diocesana de Sant Feliu, són molts els sentiments que bateguen en el meu cor. Tots ells els visc com una gràcia de Déu, ja que durant tot el meu procés de vocació i formació m'he sentit cercat i estimat pel Senyor.

Li demano a Ell que m'ajudi a ser un bon testimoni de la seva Paraula, alimentada, partida i donada en el servei a l'altar però, sobretot, viscuda al servei de la gent, al servei de l'escolta atenta i de l'entrega generosa als altres, perquè servir és estimar.

Pregueu per mi, perquè sigui un diaca, signe de Crist Servent per a tots.»

«T'he cridat pel teu nom... No tinguis por, que jo soc amb tu» (Isaïes 43,1.5).

Esteve Ferré

Continuar caminant en comunió, participació i missió

Is membres del Consell Pastoral Diocesà de Sant Feliu de Llobregat es van reunir, el passat dissabte 13 de juny, per fer balanç del camí fet des de la celebració de l'Assemblea Laical del juny del 2025 i avançar en la implementa-

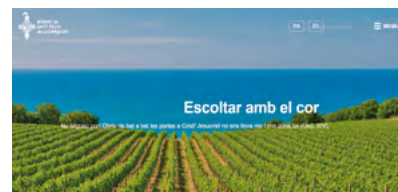
ció de les unitats pastorals. La sessió va posar l'accent en la nova etapa de dinamització pastoral, la corresponsabilitat dels laics, el paper dels arxiprestats i la necessitat de retre comptes del camí sinodal recorregut.

El bisbat estrena web

El nostre bisbat ha estrenat fa pocs dies una nova web. El que trobeu des d'ara clicant **bisbatsantfeliu.cat** és fruit del treball del departament d'Informàtica amb el suport de Mn. Manuel Sagrado Corazón Rodríguez. A nivell tècnic es continua apostant per la plataforma de gestió de continguts WordPress incorporant millores basades en la IA.

La filosofia de la nova web aposta per donar més visibilitat als continguts de servei pastoral. Segons Javier Oliveros, responsable d'Informàtica del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, «se li ha volgut donar sobretot frescor, amb imatges grans i textos resumits per tal de fer l'experiència visual més agradable».

La renovació del nou espai web és una aposta personal del bisbe Xabier qui ha destacat que «la renovació de la web del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat no vol ser només un canvi d'imatge o una millora tècnica, sinó un pas més que visibilitzi la nostra conversió missionera. La pàgina actual ha estat, i és, una porta valuosa

d'informació diocesana; ara volem que esdevingui encara més una porta oberta d'acollida, missió i comunió. En un temps en què moltes persones inicien les seves recerques espirituals a través d'una pantalla —buscant l'Església, una parròquia, una escolta o paraula d'esperança, un espai de pregària, un itinerari de fe, una resposta vocacional o una comunitat on sentir-se a casa—, la nostra presència digital ha de facilitar l'encontre amb Jesucrist i amb l'Església catòlica que camina a Sant Feliu. Volem una web més clara, propera i missionera, que ajudi a connectar els serveis del bisbat i i fer visible la vida que ja hi ha a la diòcesi; i que no sigui només aparador del que fem, sinó instrument per escoltar, orientar, acompanyar i anunciar la fe», subratlla el bisbe Xabier.

AGENDA

- Dilluns 13 de juliol.** Festa major i difunts de l'any. Sant Cristòfor. La Granada. A les 12.00 h.
- Dijous 16 de juliol.** Missa Mare de Déu del Carme a la Residència Carmelites de Sant Josep de Sant Feliu de Llobregat. A les 12.00 h.
- Divendres 17 de juliol.** Assemblea diaconal a les 17.00 h a la Casa de l'Església.
- Dissabte 18 de juliol.** Missa a Sant Joan d'Olesa de Bonesvalls. Mn. Javier Sánchez i diaca Paco Ranchal. De 18.00 a 19.00 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 6. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.
- 7. ■ Dimarts** [Os 8,4-7.11-13 / SI: 113b / Mt 9,32-38]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1123), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).
- 8. ■ Dimecres** [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Pris-

- cil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).
- 9. ■ Dijous** [Os 11,1-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15]. Sant Agustí Zhao Rong i companys màrtirs; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.
- 10. ■ Divendres** [Os 14,2-10 / SI 50 / Mt 10,16-23]. Sant Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev. i Francesc Pinazo, franciscans i màrtirs a Damasc.

- 11. □ Dissabte** [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.
- 12. ■ Diumenge vinent**, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55, 10-11 / SI 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13, 1-23 (o bé, més breu: 13,1-9)]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernàndez, prev. i mr.

Diumenge XIV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Adreçarà a tots els pobles paraules de pau»

Estem per desgràcia en un temps que, malgrat els anys de civilització no acabem de trobar la fórmula per viure tots els pobles en pau i bona avinença. No serà perquè Jesús, ja fa dos mil anys, no ens ensenyés el camí. Ho veiem, per exemple a l'evangeli d'avui: *Us enalteixo Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos*. En moltes persones domina l'orgull, el desig de ser més, de dominar els altres. És, en definitiva això, el que fa que es produeixin les guerres. Però Jesús ens diu que Déu revela els seus misteris, el secret de la felicitat als senzills i humils i no als orgullosos i creguts. Després ens convida: *Feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor i trobareu el repòs que tant desitjàveu*. És clar, doncs, el camí per a trobar la pau, el veritable repòs que permeti una vida de benestar per a tothom. Pensem, per un moment, en tota la gent afectada per la guerra: com han d'estar contínuament alerta a les bombes, a les explosions; no poden tenir un moment de calma, de pau, de repòs. Sempre sobresaltats... Per això ens convida: *Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus... que el meu jou és suau i la meua càrrega lleugera*. El seu jou és el de l'amor, de la preocupació pels altres, de la humilitat... També la primera lectura ens presenta el Senyor com a rei. Però quin tipus de rei?: *El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera*. No va muntat en un cavall victoriós; no vol la guerra, ni busca dominar vencent els enemics sinó amb la seva humilitat, amb el seu exemple, amb el seu ensenyament: *Bandejarà els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau*. Són paraules que s'escauen precisament a Jesús, el príncep de la pau. Ja en néixer es va proclamar la pau... Seguim, doncs, l'exemple de Jesús: la senzillesa, la humilitat, l'amor, buscar el bé de l'altre: és el camí de la pau.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega lleugera.»

► Lectura de la profecia de Zacarías (Za 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; ¡alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraín y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país.»

► Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conocer al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»